

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2016 / 09 / ... / 29 JUNI 2016**

Inzake ..., wonende ... te ..., bijgestaan door ..., juriste ...,

Verzoekende partij

Tegen ..., ..., ... te ..., vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, bijgestaan door ..., advocaat te ..., ...,

Verwerende partij

Met ter post aangetekende brieven dd. 4 mei 2016 heeft ..., juriste ..., namens ... beroep ingesteld tegen de beslissing van 24 maart 2016 van de Raad van Bestuur van ... waarbij ... de tuchtmaatregel van de schorsing voor 2 maanden wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is als vastbenoemd personeelslid verbonden aan ... te Ten tijde van de ten laste gelegde feiten was hij directeur van de school.

Op 30 maart 2015 beslist de Raad van Bestuur van de Scholengroep de Onderzoekscel van het GO! te vragen om te onderzoeken of er in het verleden fictieve inschrijvingen zijn gebeurd in het internaat van ... en naar de eventuele rol daarin van ..., internaatbeheerder.

Dit onderzoek resulteert in een verslag van 2 oktober 2015, waarin de onderzoekers besluiten dat er effectief sprake was van het registreren van fictieve internen en dat het weinig waarschijnlijk is dat dit gebeurde zonder medeweten van toenmalig directeur

Met een brief van 27 oktober 2015 wordt ... uitgenodigd om zich op 26 november 2015 in het kader van de tuchtstraf van ‘de terugkeer tot de tijdelijke aanstelling’ voor de Raad van Bestuur te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen:

- *“als toenmalig directeur van ... tijdens het schooljaar 2011-2012 de leerlinge ... onrechtmatig als intern van het internaat ‘...’ te hebben ingeschreven, waardoor het internaat ten onrechte een bijkomende omkadering van 14 uren voor het urenpakket en een bijkomende dotatie van 1065,48 euro verkreeg.”*
- *“als toenmalig directeur van ... en dus ook als verantwoordelijke voor het internaat tijdens het schooljaar 2011-2012 de leerlingen ... (...) en ... (...) op een databank van de internen van ‘...’ op teldag 1 februari 2012 te hebben aangebracht die daarna via Edison naar AgODi werd gestuurd, terwijl deze leerlingen niet op het internaat zijn aanwezig geweest, wat daarna herhaald werd op het zogenaamde BKL-formulier (‘berekening van het urenpakket voor de internaten van het Gemeenschapsonderwijs’), waardoor het internaat ten onrechte een bijkomende omkadering van 23 uren voor het urenpakket en een bijkomende dotatie van 2130, 96 euro verkreeg.”*
- *“als toenmalig directeur van ... en dus ook als verantwoordelijke voor het internaat tijdens het schooljaar 2012-2013 de leerlingen ..., ..., ... en ... (...) op een databank van de internen van ‘...’ op teldag 1 februari 2013 te hebben aangebracht die daarna via Edison naar AgODi werd gestuurd, terwijl deze leerlingen niet op het internaat zijn aanwezig geweest, wat daarna herhaald werd op het zogenaamde BKL-formulier (‘berekening van het urenpakket voor de internaten van het Gemeenschapsonderwijs’), waardoor het internaat ten onrechte een bijkomende omkadering van 36 uren voor het urenpakket en een bijkomende dotatie van 4365,08 euro verkreeg.”*

In het kader van het verhoor legt ... een aantal nieuwe elementen over. Op grond daarvan beslist de Raad van Bestuur van de Scholengroep de Onderzoekscl van het

GO! te vragen een bijkomend onderzoek te voeren naar deze elementen en de rol van ... daarin.

Dit nieuw onderzoek resulteert in een verslag van 5 februari 2016. De onderzoekers besluiten dat ... in januari 2012 de inschrijving deed van ..., welke in de eerste plaats als een dreigement van de moeder bedoeld was, en dat, vermits het meisje nooit effectief in het internaat verbleven heeft, ... wist (of had kunnen weten) dat ze niet had mogen meegeteld worden voor de telling van 1 februari 2012. Zij besluiten ook dat ... in het geval van ... een volledig fictieve intern meegeteld voor de telling van 1 februari 2012. Met betrekking tot het inschrijven van fictieve internen voor de telling van 1 februari 2013 besluit het rapport dat de e-mail van ... aan ... van 1 februari 2014 een sterke aanwijzing is dat ... initiatiefnemer en drijvende kracht was.

Met een aangetekende brief van 8 maart 2016 wordt ... uitgenodigd om zich op 24 maart 2016 in het kader van de tuchtstraf van ‘de terugkeer tot de tijdelijke aanstelling’ voor de Raad van Bestuur te verantwoorden voor de drie tenlasteleggingen vermeld in de oproepingsbrief van 27 oktober 2015 en een nieuwe vierde tenlastelegging:

- *“als toenmalig directeur van ... de initiatiefnemer en drijvende kracht te zijn geweest achter het inschrijven van fictieve internen voor de telling van 1 februari 2013.”*

Na de hoorzitting van 24 maart 2016 beslist de Raad van Bestuur van de Scholengroep aan ... voor de bewezen bevonden tenlasteleggingen de tuchtstraf van ‘schorsing voor 2 maanden’ op te leggen. Deze beslissing wordt hem meegedeeld met een ter post aangetekende brief d.d. 18 april 2016.

Tegen deze beslissing tekent ..., juriste ..., namens ... op 4 mei 2016 beroep aan bij de Kamer van Beroep.

2. **Het procedureverloop**

... heeft namens verzoekende partij met een aangetekende brief d.d. 27 mei 2016 een toelichtende memorie ingediend.

... heeft namens verwerende partij met een e-mail d.d. 30 mei 2016 het administratief dossier ingediend.

... heeft namens verwerende partij met een aangetekende brief d.d. 22 juni 2016 een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting opgeroepen met een ter post aangetekende brief d.d. 18 mei 2016 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

3. De ontvankelijkheid van het beroep

3.1. Volgens de verwerende partij is het beroep niet ontvankelijk ingediend, omdat het verzoekschrift en de toelichtende memorie ondertekend werden door ‘..., juriste ...’, terwijl die vertegenwoordiging geen deugdelijke rechtsgrond heeft. Zij stelt dat artikel 33septies van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991) bepaalt dat ‘het personeelslid’ beroep kan instellen tegen een tuchtstrafbesluit, terwijl artikel 440 Gerechtelijk Wetboek alleen aan een advocaat een algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid geeft en terwijl in dit geval ook geen toepassing gemaakt kan worden van artikel 728, §3, Gerechtelijk Wetboek, dat een vertegenwoordiger van een representatieve organisatie toelaat een persoon voor de arbeidsrechtbank te vertegenwoordigen en daartoe alle nodige handelingen te stellen. Zij voegt daaraan toe dat ... geen bewijs levert van haar afvaardiging door haar syndicale organisatie, noch van haar opdracht door de verzoeker en dat het werkingsreglement van de Kamer van Beroep geen afbreuk kan doen aan de algemene regelingen inzake de vertegenwoordiging.

3.2.1. Artikel 71, tweede lid, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs bepaalt dat ‘het personeelslid’ aan wie een tuchtstraf opgelegd is, beroep kan instellen bij de Kamer van Beroep en artikel 73, eerste lid, van dat decreet machtigt de Vlaamse regering om de procedure bij de Kamer van

Beroep vast te stellen. De Vlaamse regering heeft die regeling uitgewerkt in haar besluit van 22 mei 1991. Dat besluit stelt in artikel 33septies, §1, binnen welke termijn ‘het personeelslid’ bij de Kamer van Beroep in beroep kan komen; artikel 33novies, §1 bepaalt in zijn tweede lid dat de partijen zich voor het verhoor kunnen ‘laten bijstaan of vertegenwoordigen door een raadsman’ en in het derde lid wordt gesteld dat ‘het personeelslid of zijn raadsman’ een toelichtende memorie kan indienen. Het begrip ‘raadsman’ wordt in artikel 1, 9° van het besluit - voortbouwend op artikel 3, 30°, van het decreet - omschreven als ‘een advocaat, een personeelslid van de onderwijsinstellingen of van de centra voor leerlingenbegeleiding of wat de werknemer betreft een vertegenwoordiger van een erkende vakorganisatie en wat de werkgever betreft een vertegenwoordiger van het Gemeenschapsonderwijs’. Het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep d.d. 10 november 2011 (B.S. 14 december 2011) tenslotte bepaalt in zijn artikel 3 dat het beroepschrift ‘ondertekend wordt door de verzoekende partij of haar raadsman’.

3.2.2. De bepalingen uit het Gerechtelijk Wetboek waar de verwerende partij naar verwijst, zijn op zich niet van toepassing op procedures binnen de administratie.

Gewis bepalen noch het rechtspositiedecreet, noch het uitvoeringsbesluit ervan uitdrukkelijk dat het personeelslid zich voor het indienen van een beroep mag laten vertegenwoordigen door een raadsman. De Kamer van Beroep leidt evenwel uit het samenlezen van de teksten die betrekking hebben op de rechtsbescherming in tuchtzaken van de personeelsleden, af dat het uitsluiten van de mogelijkheid voor een raadsman om het beroepschrift te redigeren en te ondertekenen ingaat tegen de logica van het opgezet systeem. Inderdaad, het besluit van 22 mei 1991 voorziet in de mogelijke bijstand van een raadsman tijdens het verhoor door de raad van bestuur (artikel 19, §2, tweede lid) en trekt die mogelijke bijstand vervolgens door naar de procedure voor de Kamer van Beroep, met de uitdrukkelijke vermelding zelfs dat de raadsman een memorie van toelichting mag indienen (artikel 33novies, derde lid). Er is geen reden om een raadsman, die initieel van kortbij bij de zaak betrokken is, uit te sluiten van de mogelijkheid om eigener gezag de aangelegenheid bij de beroepsinstantie, waar hij toch opnieuw mag optreden, aan te brengen. Een en ander doet besluiten dat een vertegenwoordiger van een vakorganisatie van het personeel

rechtsgeldig een beroepschrift bij de Kamer van Beroep kan ondertekenen. Hetgeen de Kamer van Beroep in haar werkingsreglement heeft verwoord.

3.2.3. De verwerende partij brengt aan dat in dit geval niet aangetoond is dat ... bij het ondertekenen van het beroepschrift mocht optreden als afgevaardigde van het vertoont op de hoorzitting een document waarin de vakorganisatie haar in het algemeen aanstelt om op te treden voor haar leden. En de aanstelling van ... door de verzoeker blijkt geredelijk uit hun gezamenlijke verschijning op de hoorzitting. De verwerende partij brengt in ieder geval geen enkele indicatie aan die de Kamer van Beroep moet doen twijfelen aan het bestaan en de regelmatigheid van de aanstelling op het ogenblik van het indienen van het beroep.

3.3. Het beroep is regelmatig ingediend.

4. De behandeling van de zaak door de raad van bestuur

4.1. De verzoeker voert de schending aan van artikel 19, §1, en van artikel 19, §5, van het besluit van 22 mei 1991. Artikel 19, §1, is volgens hem geschonden doordat hij van de verwerende partij nooit een aangetekend schrijven ontvangen heeft waarin hem werd medegedeeld dat er tegen hem een tuchtonderzoek werd ingesteld, maar onmiddellijk werd uitgenodigd voor een tuchtverhoor. Artikel 19, §5, is volgens hem geschonden doordat de uitnodiging van 26 november 2015 voor het tuchtverhoor hem tegen ontvangstbewijs werd overhandigd en hem niet werd bezorgd met een aangetekend schrijven.

4.2.1. De verwerende partij antwoordt daar, wat betreft de toepassing van artikel 19, §1, vierde lid, van het besluit van 22 mei 1991, terecht op dat de verzoeker met een aangetekend verzonden brief van 27 oktober 2015 verwittigd is van het opstarten van een tuchtonderzoek tegen hem. Dat die mededeling gebeurde in het schrijven waarbij de verzoeker opgeroepen werd voor een tuchtverhoor, is geen onregelmatigheid.

4.2.2. Even terecht stelt de verwerende partij dat, wanneer artikel 19, §5, eerste lid, van het besluit van 22 mei 1991 bepaalt dat de oproeping voor de hoorzitting betekend moet worden met een aangetekend verzonden brief, de overhandiging aan de verzoeker, op 27 oktober 2015, van de brief van dezelfde datum tegen ontvangstbewijs daarvoor in de plaats mag komen omdat het normdoel vervuld is.

Inderdaad, de reglementaire bepaling is erop gericht er zekerheid over te krijgen dat de oproeping door de betrokkene ontvangen is. De overhandiging van de oproeping en de ondertekening voor ontvangst ervan door de betrokkene op 27 oktober 2015, is evenwaardig aan de ontvangst van een aangetekende zending.

4.3. De middelen geput uit de onregelmatigheden begaan door de raad van bestuur, zijn niet gegrond.

5. De grond van de zaak

5. De verzoeker betoogt in zijn beroepschrift summier dat hij ‘de feiten ontkent’. In zijn toelichtende memorie verklaart hij zich nader met betrekking tot elk van de vier tenlasteleggingen. Hij voegt daar nu aan toe dat de verwerende partij het vermoeden van onschuld miskend heeft en dat het onderzoek -zowel door de onderzoeksceel als door de raad van bestuur- onzorgvuldig gebeurd is zodat geen bewijs van de ten laste gelegde feiten voorligt en zijn rechten van verdediging geschonden zijn.

6. 1. De eerste tenlastelegging betreft: “het onrechtmatig inschrijven van ... als intern van het internaat ‘...’”. De raad van bestuur verwijst voor het bewijs naar het onderzoeksrapport van 2 oktober 2015, waaruit volgens hem blijkt dat ... ‘volkomen ten onrechte werd ingeschreven’ omdat zij nooit in het internaat verbleven heeft en de verzoeker de inschrijving heeft verricht omdat de moeder van ... op haar dochter druk wou uitoefenen wegens haar gedrag- en spijsbelproblemen, zodat ‘het inschrijvingsformulier ... er moest van overtuigen dat zou worden opgetreden, dat de zaak ernstig was.’ De raad van bestuur geeft geen specifieke uiteenzetting van de reden waarom hij dit feit als een tuchtinbreuk beschouwt; hij verwijst in het algemeen -voor alle tenlasteleggingen tezamen- naar het feit dat “een

personeelslid, en meer bepaald een directeur van een school, dat handelt zoals hiervoor beschreven, niet het belang behartigt van het Gemeenschapsonderwijs, van de school die hem tewerkstelt, van de leerlingen die er school lopen, zijn taken niet vervuld met inachtneming van de verplichtingen die hem zijn opgelegd, zich in zijn dienstbetrekkingen, de omgang met de leerlingen en het publiek niet op een correcte wijze gedraagt, het vertrouwen van het publiek schaadt’.

6.2. De verzoeker zet in zijn toelichtende memorie uiteen dat de inschrijving van ... ‘niet onrechtmatig’ was. Haar moeder heeft haar op 27 januari 2012 in het internaat ingeschreven en ... zelf ging op 27 januari 2012 mee met de internaatsrij, maar ‘nog dezelfde avond’ zijn haar ouders haar komen afhalen en heeft zij dus niet in de instelling geslapen. Gegeven die omstandigheden kon de kamer niet aan een andere leerling gegeven worden en pas nadat de moeder op 2 of 3 februari 2012 had laten weten dat ... niet meer zou komen kon de kamer weer worden vrijgegeven. De verzoeker herhaalt dat tegenover hem ‘nooit werd gecommuniceerd’ dat de inschrijving van ... als een pure dreiging opgevat moest worden.

6.3.1. Uit het onderzoeksrapport van 2 oktober 2015 blijkt duidelijk -pag. 28- dat de verzoeker ... op 27 januari 2012 in het internaat ingeschreven heeft. Hijzelf en de moeder hebben het inschrijvingsformulier ondertekend; het is ook nog medeondertekend door de vervanger van de afwezige internaatsbeheerder

6.3.2. Een rechtsgeldige ondertekening van het formulier heeft rechtsgevolgen, ongeacht de vraag of de ondertekenaars mogelijks specifieke niet-veruitwendigde bedoelingen hadden. Het meest directe rechtsgevolg van een ondertekening is dat het kind ingeschreven is in het internaat. Met andere woorden, noch de omstandigheid dat de moeder van ... de inschrijving als een pure dreiging beschouwde en dat zij dat aan de directeur ook zo uiteenzette, noch de verklaring van maatschappelijk werkster ..., die gesteund is op haar contacten met de familie van ..., doet iets af aan de rechtstoestand die de handtekening van de moeder en die van directeur ... in het leven heeft geroepen. Er is door de moeder om een inschrijving gevraagd, de verzoeker heeft dat geformaliseerd en die overeenkomst heeft voor beide partijen rechten en plichten doen ontstaan.

6.3.3. Staat aldus de inschrijving van ... door verzoeker ... onomstotelijk vast, dan houdt dit evenwel nog niet in dat het bewijs van een tuchtfeit -het 'onrechtmatig' inschrijven door de verzoeker- voorligt.

De mogelijkheid dat de moeder van ... met de verzoeker van gedachten gewisseld heeft over de druk die op ... kon uitgeoefend worden, betekent nog niet dat de verzoeker om die reden, en daarmee alle consequenties van een handtekening over het hoofd ziend, zijn handtekening onder het inschrijvingsformulier geplaatst heeft. Het vermoeden dat de inschrijving van ... de verzoeker goed uitkwam is mogelijks wel een aanwijzing van schuldig gedrag, maar volstaat op zich niet voor het bewijs ervan. De omstandigheid dat na de inschrijving kunst- en vliegwerk verricht is om de aan de inschrijving verbonden betaling van kostgeld te regelen bewijst op zich evenmin dat de verzoeker op 27 januari 2012 met het plaatsen van zijn handtekening een oneigenlijk doel beoogde. Daartegenover staat voorts dat de verzoeker in zijn verweer voor de raad van bestuur en in zijn memorie van toelichting aan de Kamer van Beroep een uitleg geeft die plausibel overkomt en die door de verwerende partij niet wordt ontkend of tegengesproken: op 27 januari was alles in gereedheid gebracht om ... als intern te behandelen, maar de ouders hebben haar vóór de eigenlijke intrede van het internaat gehaald.

6.3.4. De Kamer van Beroep besluit dat het bewijs van de onrechtmatigheid van de inschrijving van ... niet geleverd is.

7.1. De tweede en derde tenlastelegging betreffen het opnemen in de databank van de internen van '...', op 1 februari 2012 en 1 februari 2013, van twee respectievelijk vier namen van leerlingen, het doorsturen van de lijst met die namen naar AgODi en het vermelden van die leerlingen op het BTK-formulier, terwijl de leerlingen niet op het internaat aanwezig zijn geweest. De raad van bestuur verwijst voor het bewijs van de onregelmatigheden, voor wat de telling van 1 februari 2012 betreft, naar het onderzoeksrapport van 5 februari 2016 –pag. 10-, waaruit volgens hem blijkt enerzijds dat de verzoeker ... op 1 februari 2012 als intern heeft opgegeven, terwijl hij wist -of minstens nagelaten heeft zich daaromtrent te bevragen- dat zij niet mocht meetellen en anderzijds dat hij ... volledig fictief als

intern op de lijst heeft vermeld. Voor wat betreft het bewijs van de onregelmatigheid van de telling van 1 februari 2013 verwijst de raad van bestuur naar het onderzoeksrapport van 2 oktober 2015 –pag. 48- waarin vastgesteld wordt dat de vier kinderen zonder medeweten van de ouders en zonder dat zij ooit in het internaat hebben verbleven, op de lijst werden ingeschreven. De raad van bestuur overweegt dan dat ‘... als directeur van ... de eindverantwoordelijkheid droeg’ en dat, zelfs indien hij zich baseerde op gegevens die hem door de internaatsbeheerder werden aangereikt, ‘dit onmogelijk kan inhouden dat hij niet verantwoordelijk zou zijn, aangezien hij als directeur verantwoordelijk is voor de documenten die hij door middel van zijn handtekening fiatteerde’. De raad van bestuur verwijst vervolgens naar het mailbericht van 1 februari 2014 van de verzoeker aan ... om te besluiten dat ‘de rol van ... zich absoluut niet beperkte tot het “domweg” meedelen van gegevens die hem door ... werden verstrekt.’

7.2. De verzoeker erkent in zijn toelichtende memorie dat hij verantwoordelijk is voor het doorsturen, in 2012 en 2013, van de lijst met internen naar AgODi en van het BKL-formulier. Met betrekking tot de lijsten voor 2013 stelt hij dat het ging om leerlingen van ..., die aldaar als intern in ... waren aangestipt en waarover hij alleen maar leesrecht had, zodat het in feite aan de internaatsbeheerder toekwam om te onderzoeken of een leerling nog intern was en daarover contact op te nemen met de school om ze desgevallend als intern uit te vinken. Hij kon moeilijk controleren of de gegevens van die vier leerlingen klopte; hij kon enkel nagaan of het aanwezigheidsregister klopte met wat de internaatsbeheerder hem bezorgde. Hij had vertrouwen in zijn personeel en wist niets af van fraude. In de mate het onderzoeksrapport van 5 februari 2016 verwijst naar een aan de telling van 1 februari 2013 voorafgaande vergadering, bevestigt hij het bestaan ervan maar betwist hij de inhoud aangezien er toen niet gesproken werd over de inschrijving van fictieve internen.

7.3.1. De verzoeker betwist het bestaan van de feiten op zich niet. Hij betwist het bestaan van een tuchtfeit, inzonderheid omdat hij slechts gefungeerd heeft als doorgeefluik voor informatie en dienaangaande vertrouwen gesteld heeft in zijn personeel.

7.3.2. De verzoeker betwist niet dat het opstellen van de informatie bestemd voor AgODi en van het BKL-formulier de persoonlijke verantwoordelijkheid van de directeur is. Vertrouwen stellen in het personeel staat niet gelijk aan het kritiekloos overnemen van gegevens die hem bij de voorbereiding van zijn beslissing verstrekt zijn. De persoonlijke verantwoordelijkheid van de verzoeker vereiste dat hij zich liet voorlichten over de gegevens die hem werden bezorgd en dat hij desgevallend zijn personeel -te dezen de internaatsbeheerder- met bijkomende verificaties belastte, zowel ten aanzien van de inschrijving van leerlingen van het eigen ... als met betrekking tot de leerlingen uit De omstandigheid dat de verzoeker goed wist dat de door hem verstrekte inlichtingen van directe invloed waren op de personeelsomkadering en dat een inschrijving meer of minder een onmiddellijk effect zou hebben op de inspanningen die de overheid, in wiens naam hij bestuursdaden stelt, zal moeten dragen, had hem moeten aanzetten elk routineus gedrag te vermijden en met een grote stiptheid toezicht te houden op de hem verstrekte gegevens.

7.3.3. De redenering van de raad van bestuur wordt bijgevallen. De verzoeker is tekort gekomen aan zijn verplichting om correcte gegevens aan de administratie te bezorgen. Hij is tekort geschoten in de uitoefening van zijn ambtsplichten en heeft aldus een tuchtfeit begaan.

8.1. De vierde tenlastelegging betreft het verwijt dat de verzoeker in zijn hoedanigheid van directeur van het ... 'de initiatiefnemer en de drijvende kracht is geweest achter het inschrijven van fictieve internen voor de telling van 1 februari 2013'. Deze tenlastelegging is door de raad van bestuur geformuleerd op grond van het rapport van 5 februari 2016 van de onderzoekscel.

Het bewijs van dit tuchtfeit vindt de raad van bestuur in de uiteenzetting op pag. 25 van dat onderzoeksverslag, waar de onderzoekscel het besluit formuleert dat de inhoud van de e-mail van 1 februari 2014 van de verzoeker aan zijn vervanger - ...- aannemelijk maakt dat de verzoeker het initiatief genomen heeft om waar nodig en met het oog op het kunstmatig opkrikken van het aantal internen in ... aan ... de medewerking te vragen om internen ingeschreven te krijgen.

8.2. In zijn memorie van toelichting betwist de verzoeker de stelling van de raad van bestuur. Hij zet uiteen dat de mail van 1 februari 2014 in een bepaalde context moet gelezen worden, met name in het kader van zijn bekommernis om, hoewel hij in januari 2014 met ziekteverlof was, zijn bijdrage te leveren om het aantal internen te bepalen dat per 1 februari 2014 effectief geregistreerd zou kunnen worden; de mail was bedoeld om rond 20 januari 2014 naar zijn vervanger verstuurd te worden en bevatte aldus een aanbeveling om in de resterende tien dagen vóór 1 februari 2014 nog inspanningen te doen om een aantal kandidaat-internen te bepraten; uit de mail kan geen enkele conclusie getrokken worden aangaande zijn houding omtrent de inschrijvingen van internen op 1 februari 2013 -een jaar eerder-.

De verzoeker argumenteert ook dat de onderzoeksceel in haar verslag het post scriptum in de mail eigengereid interpreteert en dat zij daarin het bewijs vindt van zijn initiatief, het jaar voordien, om de cijfers op onregelmatige wijze op te fleuren. Zo stelt zij vast dat de verwijzing in de mail naar “rode leerlingen van ...” de band legt met het verleden, maar de onderzoeksceel vergist zich, aangezien hij alleen maar verwees naar een wachtlijst van kinderen, die mogelijks nog voor 1 februari 2014 intern zouden kunnen worden en die hij medio januari 2014 aan zijn vervanger heeft bezorgd. Hij argumenteert ook dat het onderzoeksrapport op vele andere punten onjuistheden bevat, dat de onderzoeksceel zich dikwijls baseert op veronderstellingen en dat verschillende verklaringen van betrokkenen onjuistheden bevatten. Al zijn argumenten doen hem besluiten dat de onderzoeksceel en vervolgens de raad van bestuur onzorgvuldig te werk is gegaan en niet op grond van vaststaande gegevens tot het bewijs van de tenlastelegging is gekomen, waardoor meteen het vermoeden van onschuld miskend is.

8.3.1. De vierde tenlastelegging is aan de tuchtzaak tegen de verzoeker toegevoegd op grond van het onderzoeksrapport van 5 februari 2016 waarin een beredeneerd oordeel is gegeven over de bijkomende gegevens die ..., internaatsbeheerder, aan de raad van bestuur had bezorgd en die focusten op de verantwoordelijkheid van de verzoeker De raad van bestuur heeft zich in het beroepen besluit, voor het bewijs van dat vierde tuchtfeit, geheel verlaten op de conclusies van het onderzoeksverslag.

8.3.2. Misschien laat de conclusie van het onderzoeksverslag, zoals de raad van bestuur ze citeert, op het eerste gezicht enige ruimte voor twijfel: het gebruik van de woorden ‘sterke aanwijzing’, ‘blijkt eerder’ ‘het is aannemelijk’ lijkt twijfel in te sluiten. Evenwel, samengelezen met het voorafgaand relaas dat blijkt geeft van een diepgaand onderzoek, laten die conclusies geen redelijke twijfel meer bestaan en vormen zij het bewijs dat de verzoeker de initiatiefnemer was van de inschrijving van fictieve internen op 1 februari 2013.

8.3.3. Centraal gegeven dat de onderzoekscl in aanmerking heeft genomen om de verzoeker als initiatiefnemer van de fraude aan te wijzen is het post scriptum uit de mail van 1 februari 2014. De verzoeker ontkent de inhoud van dat bericht niet. Hij stelt wel dat de onderzoekscl het bericht verkeerd begrepen heeft en dat het geen enkel bewijs kan bevatten van zijn houding in het verleden, omdat het uitsluitend toegespitst was op de inschrijvingen op 1 februari 2014.

De verzoeker levert geen enkel bewijs -zelfs geen begin van bewijs- van zijn stelling dat het bericht origineel bedoeld was om verzonden te worden op 20 januari, een datum waarop er nog kon uitgekeken worden naar nieuwe inschrijvingen. Zijn verklaring daarover is gratis. Er is geen enkele reden om de verwijzing naar de vermelding ‘10 dagen om de leerlingen van het internaat door te geven’ te koppelen aan de door de verzoeker zelf en zonder enige motivering naar voor geschoven datum van 20 januari 2014 eerder dan aan de reglementair vastgestelde termijn van 10 dagen om de lijsten over de aantallen internen op 1 februari aan de hogere overheid mee te delen.

8.3.4. De verzoeker wijst er ook op dat de ‘lijst van de internaatsbezetting’ die de onderzoekscl in haar redenering betreft niet deze is waarop hij zijn mail van 1 februari 2014 heeft gesteund. Hij verwijst naar een ‘wachlijst’ die hij in januari 2014 aan zijn vervanger zou gestuurd hebben, die zijn gelijk zou moeten aantonen, maar die hij nu niet meer kan voorleggen.

Daarover nog op de hoorzitting ondervraagd, herhaalt de verzoeker dat hij inspanningen heeft geleverd om die ‘wachlijst’ bij het dossier te kunnen voegen maar dat die inspanningen geen resultaat hebben opgeleverd. Dit rechtvaardigt het

besluit dat, bij gebrek aan enig begin van bewijs, de beweringen van de verzoeker niet in aanmerking genomen kunnen worden om de redenering van de onderzoekscol aan het wankelen te brengen.

8.3.5. De overige punctuele opmerkingen die de verzoeker maakt met betrekking tot het onderzoeksrapport en de afgelegde verklaringen, zijn niet van aard om de logische gedachtegang die het rapport ontwikkelt, te doorkruisen.

8.3.6. De Kamer van Beroep valt de redenering van raad van bestuur, dat de in het onderzoeksrapport in evidentie gestelde gegevens terdege aantonen dat de verzoeker de initiatiefnemer is geweest van de frauduleuze inschrijvingen per 1 februari 2013, volledig bij. De verzoeker legt aan de Kamer van Beroep geen enkel bewijsgegeven voor ter onderbouwing van zijn argumenten, die derhalve loutere beweringen blijven.

De conclusie daaruit moet zijn dat de raad van bestuur het tuchtfeit terecht voor bewezen gehouden heeft.

9.1. De verzoeker betwist het bestaan van de tuchtfeiten. Zijn gelijk zou inhouden dat geen tuchtstraf kan worden opgelegd.

9.2. Nu de Kamer van Beroep het eerste tuchtfeit niet bewezen acht, moet zij zich uitspreken over het behoud van de straf die de raad van bestuur heeft opgelegd. Desgevraagd verduidelijkt de verwerende partij op de hoorzitting dat in deze zaak van frauduleuze inschrijving van internen in ... nog andere personeelsleden een tuchtstraf hebben gekregen en dat met name ..., internaatsbeheerder, voor zijn aandeel een tuchtstraf van twee maanden schorsing heeft opgelopen.

9.3. Zich op haar beurt buigend over de vraag naar de gepaste tuchtstraf voor de verzoeker, is de Kamer van Beroep van oordeel dat het terzijde laten van de eerste tenlastelegging niets afdoet aan de ernst van de andere tuchtinbreuken, die op zich en met de motivering van de strafmaat, ontwikkeld in de beroepen beslissing, een schorsing van twee maanden rechtvaardigen.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de
evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals
gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen
en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en
plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het
gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op
10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 29 juni 2016;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel van de schorsing
voor 2 maanden, met 10 stemmen voor en 3 stemmen tegen,

Enig artikel

De beslissing van de Raad van Bestuur van ... van 24 maart 2016 waarbij ... de
tuchtmaatregel van de schorsing voor 2 maanden wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 29 juni 2016.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw H. ELOOT en de heren M. CASTELEYN, T. SCHURMANS, D. VAN HAVER en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw K. DE DIER, mevrouw S. VANSPEYBROECK en de heren G. ACHTEN, L. BOGHE, R. VAN DER STRAETEN en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE